

TØKNI

Aftan á viðgerðina kunnu Elvira Madigan og Sixten Sparre soleiðis ríðar víðari móti einum vakrari heimi

amboð eru eisini í øðrum forritum, men tey kunnu síggja heldur øðrvísi út og eru ikki at finna júst sama stað.

Við kloningsamboðnum kanst tú tekna yvir nøkur støð á myndini við innihaldi frá øðrum stað á myndini. Tað, sum málað verður við, er júst sama innihald, litur og strukturur. Júst sum um tú klipti part av eini pappírsmýnd og límaði tað aðrastaðni á myndini. Tú setir peikaran har, sum tú vilt taka innihald frá, og í Photoshop Elements vinstraklökkir tú, meðan alt-knøtturin er niðri. Støddin á klonøkinum kann stillast við at velja tal av pixlum. Flyt síðani peikaran har, sum tú skalt mála, trýst á vinstra músaknøttin niður og mála. Tað er lættari at roynd enn at greiða frá. Um tú síðani togar málaraamboðið runt, sært tú ein markara, sum vísir, hvaðani myndainnihaldið kemur.

Um frumritið liggur nær tí staðnum, sum málað verður á, kann markarin koma á økið, sum tú longu hevur málið. Tá sæst, at myndainnihaldið er frá frumritinum og ikki tí, sum málað verður á. Í døminum kemur vegskeltið fram á nýggjum plássi, og tað var ikki ætlanin. Tú skalt tí ansa eftir, at málað verður á rætt stað. Angra, alt-trýst á nýggja tilvísing – ella tí somu sum áður – og mála so av nýggjum.

At klona myndir á hendan hátt kann geva eitt sera náttúrligt úrslit, har ójovn mynstur kunnu setast inn allastaðni. Men vandin er, at tú endurtekur mynstur, sum eygað fangar. Tá má upprunamynstrið takast úr ymsum økjum, so myndin verður náttúrliga ójovn.

Óstill børn

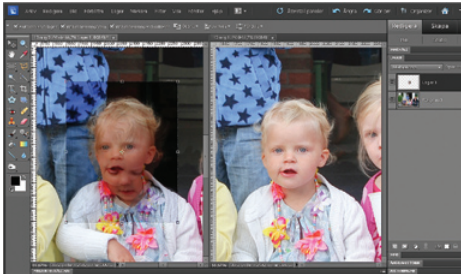
Ymisk motiv geva ymsar avbjóðingar. At taka myndir av fleiri persónum á somu mynd merkir aloftast, at nøkur hyggja skeivan veg, blunda, njósa ella spæla við snildfonina heldur enn at smíla til myndatólið.

Um persónarnir eru børn, gerast trupul-leikarnir aloftast størri. Tað er lætt at taka nógvar talgildar myndir skjótt, men børnini eru ofta enn skjótari. Á einari mynd reisir Emmy seg og skjótt og gerst slørað, og á aðrari er Lilly alt ov upptikin av at hyggja niður í krússið við góðgætinum. Loysnin er at seta fleiri myndir saman til eina. Um Lilly við góðgætinum verður skift út við eina betri útgávu frá fyrru myndini, gerst øll myndin vakrari. Ein háttur er at seta nýtt andlit inn við at klona frá aðrari mynd. Kloning kann soleiðis ikki bert gerast í einari mynd, men eisini millum myndir.

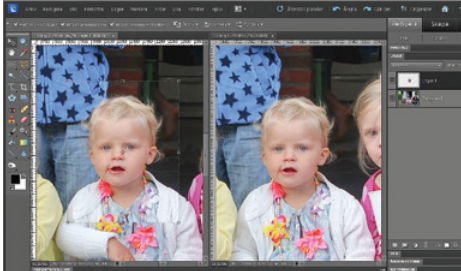
Men klonin kann gerast trupul, um frumrit og nýggja málið ikki hava sama skap. Tá er vandin, at nógv ella ov lítið verður klonað, soleiðis at tú mást arbeiða nógv fyrri at fáa eitt gott úrslit. Og í myndunum við øllum børnunum fær høvdið ikki sama skap, tí gentan hyggur niður á aðrari og upp á hinari

Klipta myndin verður lögð sum nýtt lag inn í hina myndina. Lagið kann gerast gjøgnumskygt, so tað er lættari at seta myndina inn á røttum stað

Tá myndin er komin á rætt pláss, kann gjøgnumskygnið takast burtur. Nú síggjast rendurnar kring tað klipta væl

Fyri at skapa eitt javnari yvirlap kunnu rendurnar raderast við bleytum pensli

Rendurnar á innkliptu myndini kunnu kannast og finpussast við at gera niðara lagið ósjónligt, so bert tað klipta sæst. So er lætt at gera rendurnar bleytari og náttúrligari

Á aðrari myndini reistir Emmy seg og skjótt, og á hinari hyggur Lilly dekan ov nógv eftir góðgætinum. Her er neyðugt við myndaviðgerð

myndini. Ein betri loysn kundi verið klipt nýtiliga høvdið úr aðrari myndini og límað tað sum eitt nýtt lag inn á hina myndina. Klippið verður gjørt fyrrkantað uttan um høvdið og við eini góðari margu, so alt kemur við. Sjálvandi kemur tá ymiskt annað við, sum hevur hvassar og sjónligar kantar, so tað sæst, at klipt og límað er í myndini. Síðani skal klipta høvdið setast á rætta stað. Tað skal jú ikki leggjast neyvt yvir gamla høvdið, tí hetta er jú skeivt plaserað á myndini. Ístaðin ræður um at finna rætta tilvísingarpunktið, har tað er lætt at spleisa báðar myndirnar.

Hetta punktið kundi verið hvítu akslarnar hjá barninum. Fyri at seta klippið rætt kanst tú gera innsettu myndina transparenta og síðani flyta hana, til hon liggur á rætta stað.

Tað finnast fleiri hættir at gera eitt lag gjøgnumskygt. Til høgri í Photoshop Elements finnast ymsir kunningarkassar. Í kassanum »Lag« sæst, at myndin nú hevur tvey lög. Upprunamyndin er niðast og síðani er innklipta myndin. Bæði lögini hava eitt eyga vinstrumegin lítlu myndina. Við at trýsta á eygð kanst tú vísa ella krógva valda

rendurnar gerast tær ósjónligar, tí økið kring barnið er at kalla eins í báðum myndunum. Fyri at finpussa raderingina er tað lættast at slökkja niðastu myndina við eygunum vinstrumegin, so bert toppurin er sjónligur. So gerst tað lætt at gera belytar rendur á røttu stöðunum. Men tú skalt vera varin, so tú ikki viskar ov nógv, og ótilætlaðir lutir frá frummyndini aftur gerast sjónligir. Hendir tað, kanst tú angra við at nýta ctrl+z.

Tá myndin sær út, sum hon skal, kanst tú leggja lögini saman til eitt (Lag/Gør til et lag) og goyma tað. Tú kanst eisini goyma myndina í tveimum lögum. So er møguleiki at arbeiða víðari við henni. Men tá má goymast í psd-formati og ikki jpg. Hetta tekur meira pláss, og tað er ikki øll, sum kunnu opna tær myndirnar. Og við hesum eru øll børnini góðkend, so sum tey standa á myndini.

Teir báðir grundleggjandi hættirnir til at broyta partar av myndini eru altso at klona og at kopiera. Tað finnast fleiri hættir, og eisini kann bæði klonast og kopierast upp á nógvar aðrar mátar. Og hartil kanst tú eisini arbeiða meira effektivt við lögnum, men tað koma vit aftur til eina aðruferð.

Trupulleikin – ella fyrimunurin – við forritum til myndaviðgerð er, at hetta kann gerast upp á fleiri ymsar hættir. Tað kann vera ørkymlandi, men tað ger tað eisini møguligt at arbeiða við sera framkomnari myndaviðgerð.

Og so eru øll børnini bráðliga hvøss og nærverandi. Um óreina lagið er á tær, kanst tú gera myndina størri og staðfesta, at myndin er bæði klipt og límað. Men í allari hampuligheit er myndin væl og virðiliga betrað í mun til upprunamyndina